

Posudek rigorózní práce Mgr. Ivy Horákové

Vymáhání práv ze směnek v občanském soudním řízení

Posuzovaná práce je věnována velmi aktuálnímu tématu, jehož zpracování je potřebné jak z hlediska teoretického, tak z hlediska potřeb právní praxe. Jde totiž o téma legislativně jen stručně upravené, literárně málo zpracované a přitom stále častěji se v soudní praxi objevující. Statistická data o růstu četnosti směnečných žalob jen u Městského soudu v Praze to dokládají (str. 1 posuzované práce).

Předložená rigorózní práce má dostatečný rozsah 103 stran vlastního textu, obsahuje stručný seznam použité literatury a rozsáhlý seznam použité judikatury a stanovisek NS ČR vzniklých a přijatých od r. 1995, včetně plného textu právních vět a dále jeden nálezn Ústavního soudu. To není v pracích tohoto typu obvyklé, avšak v tomto případě je to plně na místě, neboť judikatura zde nahrazuje a vyrovnává nedostatek zákonného řešení i odborné literatury. Jde o to, že právní úprava obsažená v jediném ustanovení občanského soudního řádu (§ 175) zdaleka všechny otázky zkráceného směnečného řízení neřeší a je proto nutno nejen obdobně použít jiná ustanovení, na které se v § 175 odst. 2 odkazuje, ale často je nutno použít analogie legis. To není snadné vzhledem k větší formálnosti a větší koncentraci směnečného řízení oproti obecnému řízení spornému, takže některé instituty použít lze a jiné nelze, jak plyne z povahy věci. Lze konstatovat, že autorka práce se s touto obtíží – za pomoci judikatury – dobře vypořádává.

Systematika posuzované práce je vhodná. Práce sestává z pěti částí, z nichž po Úvodu (I.) a Obecném výkladu (II.) je třetí část věnována vlastnímu řízení v prvním stupni, a to jak zkrácenému řízení do vydání směnečného platebního rozkazu, tak řízení po podání námitek, přičemž autorka svědomitě a důkladně rozebírá každý z procesních institutů, které mohou přicházet v úvahu (jako například jednotlivé dispoziční úkony účastníků – spoutané zde právě striktním uplatněním koncentrační zásady v námitkách – i speciální otázky procesní, jako jsou změny v osobách účastníků, procesní nástupnictví, vedlejší účastenství, přerušení a zastavení řízení atd.). Tato část práce je nepochybně jejím jádrem. Názory zde vyjádřené i argumentace u jednotlivých otázek jsou vesměs přesvědčivé a lze je převážně akceptovat (k některým doporučuji diskusi – viz dále).

V další části se autorka věnuje se stejnou důkladností opravným prostředkům (IV.) a konečně závěr práce (V.) představuje celkové hodnocení směnečného

řízení, poukaz na problémy analogie v procesu a na výkladovou nejednotnost, k níž stav nedostatečné právní úpravy vede. Závěr obsahuje též některé návrhy de lege ferenda, k nimž bude možno se v obhajobě vyjádřit (jako např. k otázce uzavření smíru v námitkovém řízení, nebo k otázce nedostatečnosti lhůty k podání námitek a k jejím důsledkům).

Vedle toho doporučuji, aby se kandidátka při obhajobě vyjádřila též blíže k některým otázkám, v nichž lze o nabízeném řešení pochybovat : tak zejména bych uvítala bližší zdůvodnění tvrzení na str. 28 (o zjišťování adresy žalovaného soudem, což je primárně povinností žalobce), dále bych uvítala bližší vysvětlení tvrzení na str. 42 práce, že v námitkovém řízení se neuplatní § 154 odst. 1 OSŘ, což má závažné důsledky.

Posuzovanou práci celkově hodnotím jako práci kvalitní, která plně odpovídá požadavkům na rigorózní práce kladeným a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze, dne 30.4.2009

Prof. JUDr. Alena Winterová, CSc.
konzultantka